

Un trio à trois places dans une Cottage

Op 12 november 2022 bezochten drie mannen op één dag in totaal drie locaties in één GSA Cottage.

Missie van der Mei en Mourik voor deze dag: een belofte inlossen waarvan de uitvoering door bepaalde wereldomstandigheden nogal vertraagd is. Onze taakomschrijving hebben we als volgt geformuleerd: een bijzondere GSA Cottage op afspraak naar het oosten des lands dirigeren om een bezoek te brengen aan Jannie Haanstra mét de door haar en Han Haanstra (overleden in 2018) lang gewaardeerde auto. Meer poëtisch omschreven: een 40-jarige oud-Hengeloër *voiture* en haar 70-jarige oud-Hengeloër eigenaar [jawel, ze schelen toch een generatie!] gezamenlijk een stukje van hun geschiedenis laten herbeleven.

De dag begint rond 09:00u als Dirk van der Mei en Gerard Mourik vanuit Krimpen aan den IJssel in de door Dirk blinkend gepoetste Cottage richting Twente vertrekken door het Krimpenerwaardse polderlandschap.

Eerste halte – na ruim 150km – is in Holten, het pittoreske en wat verscholen liggend landhuis van Arnold Hoek. Wij worden hartelijk ontvangen door de heer des huizes, hoewel de dames daarbij het landgoed sneller verlaten dan wij het betreden... dit geeft wel ruimte voor mannen-mijmeringen bij Arnolds andere grote inpandige liefde: de Solex,

gevolgd door koffie met cake om de emoties weg te spoelen.

Bij vertrek uit Holten blijkt Arnold voornemens zich met zijn eigen GSA Break te verplaatsen. Er is enige overredingskracht nodig om hem te bewegen ons te vergezellen in de Cottage, want er kunnen natuurlijk altijd kilometers bij op de teller van een GSA van Arnold. Daarmee blijft de titel boven dit geschrift gelukkig kloppen en neem ik plaats op de comfortabele achterbank.

Wij zetten koers naar Exel, voor een bezoek aan Olaf Ubbels. Achterin zittend volg ik het gesprek tussen een wijze uit het westen en een wijze uit het oosten en geniet ik des te meer van de combi-

natie van hydropneumatisch veercomfort en het Twentse landschap. Met een glimlach stel ik vast dat de twee zilvergrijze hanen die eerder de buitenkant van de voorportieren sierden, nu vervangen lijken te zijn door gelijk gekleurde exemplaren aan de binnenzijde van de portieren, die ook nog eens zichtbaar zijn in de binnenspiegels. Dit overigens zonder dat er sprake is van ook maar een spoor van ‘kempen’.

In Exel kunnen we met eigen ogen zien dat Olaf inderdaad een schitterende sleutelplek heeft en dat de foto's van zijn Cimos zoals geplaatst in de *Gazette Spéciale* van september 2022 niet geshopt zijn. We zitten gedrieën op de knieën om en onder de Cimos, laten kleur en geschiedenis op ons inwerken en bespreken een aantal praktische werkzaamheden en aandachtspunten. De brandstoftank wordt helaas voor Olaf na inspectie als te roestig van binnen bevonden en dus afgekeurd, waarmee Olaf er een inspanningsverplichting bij heeft...

Olaf, veel succes en plezier gewenst bij het weer op de weg krijgen én houden van de Cimos. Ik heb geleerd dat vanaf het moment dat je iets een project

noemt, het ook uit mag lopen. Dit ter bemoediging!

Wij nuttigen een weldadige lunch, inclusief vers gebakken broodjes verzorgd door de moeder van Olaf, die een tafel vol mannen in haar huis ontvangt. Hierna zet ons drietal in de Cottage koers naar Hengelo, de derde bestemming.

We keren na ruim 36 maanden terug naar de plaats waar we op 31 oktober 2019 de Citroën GSA van Han Haanstra in ontvangst namen uit handen van zijn vrouw. Jannie Haanstra reageert dan ook vooral enthousiast op de aanwezigheid van de auto, emotioneel zelfs. Dirk onderhoudt de auto de afgelopen jaren nauwkeurig en zorgvuldig. Hij vervangt, vernieuwt en verbetert veel en dat is aan de auto te zien en rijdend te voelen. Natuurlijk gaan we met Jannie naar buiten, en in de parkeerhaven langs de weg voor het huis zien wij de herinneringen over elkaar heen buitelen, nog meer dan dat wij ze horen. Jannie geniet van het moment, stapt zelfs in om alleen in de auto ook het stuur weer even in handen te hebben. We laten de beelden maar spreken...

Daarna blijkt er tijdens een gesprek bij Jannie op de bank heel wat te bespreken. We delen met elkaar herinneringen aan Han, het gezinsleven, de auto, en de combinatie met de geliefde Mostard Yvonne uit 1970 tijdens vakanties. Jannie Haanstra vormt een prijzenswaardig voorbeeld van een generatie ouderen die iets te zeggen heeft en anderen met een rijke levenservaring ook de weg kan wijzen vanuit betrokkenheid bij de

samenleving en bij jongere generaties.

Wij komen richting het einde van de middag niet weg zonder door Jannie ingepakte plakken Twentse Krentenwegge. En die blijken heel erg lekker te zijn tijdens de terugreis! Jannie: opnieuw en nogmaals hartelijk dank.

In Huize Hoek en Huize Haanstra zijn deze dag gesprekken over diverse terreinen van het leven weer opgepakt waar we in 2019 gebleven waren. Over de maatschappij, over de ouders van onze kleinkinderen, over het leven en het sterven, en over oude en minder oude Citroëns. Laten we niet nogmaals drie jaar wachten voor een vervolg!

Het laatste woord voor nu is aan de Hengelose stadsdichter Wouter Munsterman (vrij gebruikt). Ook voor een Citroën GS, GSA of GSX geldt:

Er zit nieuwe muziek in gebruikte dingen de groeffjes van een vorig leven zitten geen nieuwe toekomst in de weg

GERARD MOURIK

